

przed sądem krajowym, pobierająca emeryturę z ubezpieczenia emerytalnego zarówno w państwie członkowskim swego pochodzenia, jak i w państwie, w którym przebiegała większa część jej życia zawodowego, po przeniesieniu swego miejsca stałego zamieszkania z tego ostatniego państwa do państwa członkowskiego swego pochodzenia, mogła, na podstawie ubezpieczenia fakultatywnego kontynuowanego w ramach autonomicznego systemu ubezpieczenia pielęgnacyjnego w państwie członkowskim, w którym przebiegała większa część jej kariery zawodowej, w dalszym ciągu pobierać świadczenie pieniężne z tego ubezpieczenia, w szczególności przy założeniu, że w państwie członkowskim miejsca zamieszkania nie istnieją świadczenia pieniężne mające na celu pokrycie konkretnie ryzyka niesamodzielnności, czego zbadanie leży w gestii sądu krajowego.

Jeśli — w odróżnieniu od takiego założenia — świadczenia pieniężne dotyczące ryzyka niesamodzielnności są przewidziane w przepisach państwa członkowskiego miejsca zamieszkania, lecz w niższej wysokości niż świadczenia dotyczące tego ryzyka przewidziane w innym państwie członkowskim zobowiązanym do wypłaty emerytury, wykładni art. 27 rozporządzenia nr 1408/71 w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady nr 118/97, zmienionym rozporządzeniem nr 1386/2001, należy dokonywać w ten sposób, że taka osoba ma prawo, na koszt właściwej instytucji tego ostatniego państwa, do dodatku do świadczeń, odpowiadającego różnicy pomiędzy obiema kwotami.

(¹) Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Viamex Agrar Handels GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-485/09) (¹)

(Dyrektywa 91/628/EWG — Punkt 48 ust. 5 rozdziału VII załącznika do tej dyrektywy — Rozporządzenie (WE) nr 615/98 — Artykuł 5 ust. 3 — Refundacje wywozowe — Ochrona bydła podczas transportu kolejowego — Warunki wypłaty refundacji do wywozu bydła — Przestrzeganie przepisów dyrektywy 91/628/EWG — Zasada proporcjonalności)

(2011/C 252/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Viamex Agrar Handels GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony

zwierząt podczas transportu, zmieniającej dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG (Dz.U. L 340, s. 17), zmienionej dyrektywą Rady 95/29/WE z dnia 29 czerwca 1995 r. (Dz.U. L 148, s. 52) (zwanej dalej „dyrektywą 91/628”), a w szczególności pkt 48 ust. 5 rozdziału VII załącznika do tej dyrektywy, oraz art. 5 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 615/98 z dnia 18 marca 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady dotyczące przyznania refundacji wywozowych w odniesieniu do ochrony żywego bydła podczas transportu (Dz.U. L 82, s. 19) — Transport kolejowy bydła — Możliwość zastosowania zasad ochrony zwierząt dotyczących przerw na ich napojenie i nakarmienie oraz czasu trwania transportu i okresów wypoczynku

Sentencja

- 1) Punkt 48 ust. 5 rozdziału VII załącznika do dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu, zmieniającej dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG, zmienionej dyrektywą Rady 95/29/WE z dnia 29 czerwca 1995 r., znajduje zastosowanie również do transportu kolejowego.
- 2) W przypadku gdy naruszenie dyrektywy 91/628 zmienionej dyrektywą 95/29 nie spowodowało śmierci transportowanych zwierząt, właściwe organy państw członkowskich i sprawujące nad nimi kontrolę sądy są zobowiązane do stosowania art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 615/98 ustanawiającego szczegółowe zasady dotyczące przyznania refundacji wywozowych w odniesieniu do ochrony żywego bydła podczas transportu w sposób zgodny z zasadą proporcjonalności, odmawiając wypłaty refundacji wywozowej w odniesieniu do tych zwierząt, w przypadku których nie przestrzegano tych przepisów dyrektywy, które dotyczą ich dobrostanu.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State van België — Belgia) — Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs (VEWA) przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-271/10) (¹)

(Dyrektywa 92/100/EWG — Prawa autorskie i prawa pokrewne — Publiczne użyczenie — Wynagrodzenie twórców — Stosowne dochody)

(2011/C 252/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vereniging van Educatieve en Wetenschappelijke Auteurs (VEWA)

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State van België — Wykładnia art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawa autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (Dz.U. L 346, s. 61) (obecnie art. 6 ust. 1 dyrektywy 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r.) (Dz.U. L 376, s. 28) — Wynagrodzenie twórców w przypadku publicznego użyczenia — Dostateczne wynagrodzenie

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawa autorskiemu w zakresie własności intelektualnej sprzeciwia się przepisom, takim jak rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, ustanawiającym system, zgodnie z którym wynagrodzenie należne twórcom w przypadku publicznego użyczenia obliczane jest wyłącznie w zależności od liczby wypożyczających zapisanych do placówek publicznych na podstawie ryczałtowej kwoty ustalonej od wypożyczającego na rok.

(¹) Dz.U. C 234 z 28.8.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 30 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-397/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Krajowe przepisy nakładające szereg obowiązków na działalność agencji pracy czasowej — Nieuzasadnione przeszkody)

(2011/C 252/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-P. Keppenne i I. Rogalski, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: M. Jacobs, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 56 TFUE — Ograniczenie swobody świadczenia usług — Krajowe przepisy nakładające szereg obowiązków na działalność agencji pracy czasowej z siedzibą w innych państwach członkowskich — Nieuzasadnione przeszkody

Sentencja

1) Nakładając na agencje pracy czasowej świadczące ich usługi na obszarze regionu Bruksela-Stolica następujące obowiązki:

— posiadanie wyłącznego przedmiotu działalności polegającego na udostępnianiu pracowników oraz

— posiadanie szczególnej formy prawnej,

Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 56 TFUE.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 15 lutego 2011 r. — Perfetti Van Melle SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Cloetta AB, następcą prawnym Cloetta Fazer AB

(Sprawa C-353/09 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy CENTER SHOCK — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy CENTER — Badanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd)

(2011/C 252/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Perfetti Van Melle SpA (przedstawiciele: P. Perani i P. Pozzi, avvocati)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Novais Gonçalves, pełnomocnik), Cloetta AB, następcą prawnym Cloetta Fazer AB (przedstawiciele: M. Fammler, Advocate, M. Treis, R. Niebel i E.M. Strobel, Rechtsanwältin)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie T-16/08 Perfetti Van Melle przeciwko OHIM — Cloetta Fazer, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez właściciela słownego wspólnotowego znaku towarowego „CENTER SHOCK”, zarejestrowanego dla towarów należących do klasy 30, na decyzję R 149/2006-4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 7 listopada 2007 r. oddalającą odwołanie od decyzji Wydziału Unieważnień, na mocy której uwzględniono wniosek o unieważnienie prawa do wspomnianego znaku złożony przez właściciela wcześniejszych słownych krajowych znaków towarowych „CENTER” i „CLOETTA CENTER”, zarejestrowanych dla towarów należących między innymi do klasy 30 — Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94

Sentencja

1) Odwołanie zostaje odrzucone.

2) Perfetti Van Melle SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.